

Dukay Nagy Ádám

Indián lányaim

hogy már nem várod tessék
utolsó szövegem
akkordjaim látom
nagyra nyílt szemmel hallgatod arcodon
elgondolkodtató kétségbeesés zsebedben maradék sárga
virágjaink véresen hervadoznak
napilapba törlőd fáradt szemed
mint mikor éjszakákat sítottál át
hogy neked csak én legyek
ilyesmik
még mást is köszönhetsz nekem
csak majd nem érted miért lett ez is a tiéd
mostanra késő
reszketsz újra
az utolsó buszon halállal kell végévkószálnod
sokadik tavaszod
jószagú éjszakáit

Együtt

nekem a jövő csak álomszerű lebegés
bádogdobozban hagyott régi film
valami poros megsárgult moziraktárban
az öreg plakátokon meg az a végtelen nudista strand

azzal a sok átejtett meztelennel
együtt feküdtem én is csend volt
a levegő állt napoztunk és sítottunk
így lettünk kidobva mi halálra ítélték

A.-t még mindig keresem

*„Jó lesz átlépnem a halál
fehérre meszelt küszöbét”
(Pilinszky János)*

nagyon-nagyon várom akarjon segíteni sötét és
üres
minden ha nem látom így válok ájult
szívű
otthonalanná szó nélkül figyelem hogy lettem
beteg
és gyenge részeg kóválygásaimtól néma hideg
állat
régóta semmi dolgom már csak miattad
vagyok

A.-t még mindig kersem [2.]

1.

szóljon hát a következő dal
te már jól tudod hogy miről
hisz így maradtunk árván ketten

2.

lassan meghalok papírokkal
meg valami reklámtollal a kezemben
agyonvert senki vagyok

3.

és nem szólsz egy szót sem pedig várom
látod napszemüvegem mögött olyan szomorúan bujkálok
mint öreg temetőnk felett az utolsó alkonyat

Alkonyati séta

*„és elhagy a kedvesség is mint beszögelt ablakú házat az éhes egér”
(Zalán Tibor)*

1.

sajnos mindjárt vége az egésznek
senkihez nem sietek túl mélyre merültem
se munkám se semmim csinálom a dolgom

2.

nagyon-nagyon hiányzol szitává lőtt
emlékeim templomot építettek szomorú reggeleimnek
sírhatnékom van olyan rendesek

3.

szívem fölött a beteg izmok
nem tudom meddig húzzák még
nagyjából azért megvagyok

kicsit egyedül
és szomorúan

Emlékül

*„Jobb is volna talán, ha elvitorláznék egy holdillatú sehovába.”
(Apáti Miklós)*

1.

így lett keserű mostanra a halál
mint régi verések után a tejbegríz volt
látod nehezen fogom már a tollat

2.

írógépelésemre ébredő házmesterek
dohszagú sikátorok mélyén
a többiek alszanak még úgy gondolom

3.

elhagyott engem is a jelen minden gondja
kevés pénzem már kannás borért adom
riadt tekintetű borostás kocsmákban

4.

melegítés senkik között
húgyízű sörökért mindenem

ez utolsó levelem
elmegy még a délutáni postával
csak utána kezdődik
minden előlről

Gelencsér János rajza